

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ostaja voi nostaa sellaista irtainten tavaroiden myyjää vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa ja joka toimitti tavarat ostajalle, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, sopimuksen mukaisesti tämän toisen jäsenvaltion eri paikkakunnille, kaikkia (osa)toimituksia koskevan, sopimukseen perustuvan vaatimuksen sisältävän kanteen tuomioistuimessa, joka sijaitsee jollakin näistä (täytäntöönpano)paikkakunnista — mahdollisesti ostajan valitsemalla paikkakunnalla?

Euroopan yhteisöjen komission 27.10.2005 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.10.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on A. Bordes ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on varannut nautojen keinosiemennykseen liittyvät toiminnot yksinomaan Ranskassa luvan saaneille keinosiemennysasemille.
- 2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 43 ja EY 49 artiklassa määrätään sijoittautumisvapaudesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta. EY 46 artiklassa määrätään lisäksi, että näiden artiklojen määräykset ja niiden nojalla toteutetut toimenpiteet eivät rajoita niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, joiden mukaan ulkomaalaisiin sovelletaan erityissääntelyä yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella. Viimeksi mainittu määräys ei kuitenkaan ole kysymyksessä tässä asiassa, koska komission kanneperuste ei koske erityissääntelyä, jota sovellettaisiin ulkomaalaisiin, jotka haluaisivat harjoittaa keinosiemen- nystoimintaa Ranskassa, vaan sitä, että yhteisön kansalaisten on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti mahdotonta ryhtyä harjoittamaan tätä toimintaa sen vuoksi, että Ranskassa keinosiemenny-

asemille on varattu monopoli erityisesti kahden Ranskan lain- säädäntöön sisältyvän säännöksen turvin.

Keinosiemennyspalvelut ovat Ranskassa keinosiemennysase- mien tosiasiallinen ja oikeudellinen monopoli, joka estää muista jäsenvaltioista peräisin olevien näiden palvelujen tarjoajien mahdollisuuden harjoittaa tätä toimintaa, oli kyse sitten sijoit- tautumisoikeuden käyttämisestä tai palvelujen vapaasta tarjoa- misesta. Ranskan viranomaiset vetoavat terveyteen liittyviin seikkoihin, joilla niiden mukaan voidaan oikeuttaa sellaisten kansallisten toimenpiteiden toteuttaminen tai voimassa pitä- minen, jotka rajoittavat näitä kahta perustamissopimuksessa määrättyä vapautta niin, että ne tehdään käytännössä tyhjiksi. Komissio riitauttaa esitettyjen perustelujen pätevyuden ja katsoo, että nämä rajoitukset ovat jo luonteeltaan sellaisia, että ne ovat joka tapauksessa suhteettomia siihen terveydensuojelun tavoitteeseen nähden, johon niiden perusteeksi ensisijaisesti vedotaan.

Finanzgericht Hamburgin 30.8.2005 tekemällään päätök- sellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jan de Nul N.V. vastaan Hauptzollamt Oldenburg

(Asia C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Finanzgericht Hamburg on pyytänyt 30.8.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.10.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Jan de Nul N.V. vastaan Hauptzollamt Oldenburg seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Miten direktiivin 92/81 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa ⁽¹⁾ oleva käsite yhteisön aluevedet on ymmärrettävä sen rajaamiseksi direktiivin 92/81 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa olevasta käsitteestä liikenteelle avatut sisävedet?
- 2) Onko imuruoppaaja-aluksen (ns. hopperiruoppaajan) käyttö yhteisön aluevesillä katsottava kokonaisuudessaan direktiivin 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuksi vesiliikenteeksi, vai onko sen osalta tehtävä ero suoritettavan toimenpiteen aikana tapahtuvien eri toiminnan- lajien välillä?

⁽¹⁾ EYVL L 316, s. 12.